

Den Haag, 17 juni 2014

De petitiegroep 'red de vrije artsenkeuze' heeft principiële bezwaren tegen de voorgenomen beperking van de vrije artsenkeuze. Wij beschouwen het wetsvoorstel als een bedreiging voor de kwaliteit van de zorg. Deze stelling valt te beargumenteren aan de hand van de volgende argumenten: 1) Het recht van de burger om altijd zijn eigen zorgverlener te kunnen kiezen is een fundamenteel recht. Ziekte grijpt diep in de persoonlijke levenssfeer, en de patiënt dient daarom te allen tijde volledig vertrouwen te kunnen hebben in de zorgverlener. De kwaliteit van de zorg is afhankelijk van de kwaliteit en de continuïteit van de behandelrelatie. Een doorslaggevende rol van de verzekeraar ondermijnt daarmee een basisvoorwaarde voor kwalitatief goede zorg.

2) De beroepseed waarin artsen zichzelf verplichten bepaalde beroepsregels te handhaven vormt een essentiële pijler onder ons zorgsysteem. Wanneer artsen volledig worden onderworpen aan het vaak slikken- of stikken beleid van verzekeraars leidt dit onherroepelijk tot conflicterende belangen die, afhankelijk van de afweging van de zorgverlener, in het nadeel van de patiënt zullen uitpakken.

3) Zeker is dat de macht van verzekeraars wordt vergroot. Dit zal leiden tot een concentratie van het zorgaanbod en innovatie van de zorg frustreren. Marktmacht van verzekeraars dwingt zorgverleners om tegenmacht te creëren. Partijen hebben daarom straks geen enkel belang meer bij openheid en transparantie. De kwaliteit van de zorg wordt in die situatie onderdeel van een strategisch spel dat volledig los staat zorginhoudelijke criteria.

De petitiegroep 'red de vrije artsenkeuze' concludeert voorts dat het wetsvoorstel de toegankelijkheid van de zorg zal belemmeren. Het voorstel - dat mede naar aanleiding van grote maatschappelijke bezwaren zal worden aangepast - biedt in principe wél vrije keuze voor een zorgverzekering of -verzekeraar. Maar níet in alle gevallen voor een zorgverlener. En juist dat is van het grootste belang. Immers, als gevolg van het voorstel ontstaat feitelijk een nieuwe tweedeling in de zorg, namelijk tussen mensen die de vrije keuze voor de zorgverlener wél kunnen betalen, en zij die dat niet kunnen. Het voorstel ondergraaft derhalve de voor de zorg zo belangrijke solidariteit.

Bovendien heeft de wijziging forse negatieve consequenties voor chronische patiënten. Deze patiënten hebben vaak een langjarige relatie met hun zorgverlener(s), die bij gewijzigd contracteerbeleid van hun zorgverzekeraar moet worden verbroken, óf zij moeten besluiten om naar een ander verzekeraar over te stappen. Dat leidt in veel gevallen vaak tot problemen ten aanzien van de aanvullende verzekering, waarvoor geen wettelijke acceptatieplicht geldt. Behoudt van deze aanvullende verzekering bij de

huidige verzekeraar is formeel mogelijk, maar dat betekent vaak dat er opslagen moeten worden betaald. Bij CZ is dat bijvoorbeeld 25%.

Deze beperking van de kwaliteit en toegankelijkheid van de zorg wordt door voorstanders van het voorstel verdedigd met een aanzienlijke besparing. Echter, ondanks Kamervragen is de Minister nooit met een financiële onderbouwing gekomen. In maart 2014 bracht de Nederlandse Zorgautoriteit haar 'monitor zorginkoop' uit, en koppelde daaraan een bespiegeling van de besparing. Volgens de NZa zou de besparing 1 miljard euro kunnen bedragen, dat is 8 euro per maand per verzekerde. Echter, deze besparing blijkt in het geheel niet uit de monitor. De Minister zelf heeft - ondanks een vraag daarover van de fractie van de PvdA - nooit concreet kunnen of willen maken welke besparing in het geding is. Bovendien stelde zij later dat de wijziging onderdeel is van maatregelen die onderdeel uitmaken van het zogenaamde 'Zorgakkoord' dat *in totaal* een besparing van 1 miljard euro zou moeten opleveren. De wijziging van artikel 13 is daarin slechts een beperkt onderdeel. Wanneer burgerrechten zodanig ernstig worden beperkt als hier het geval is, mag toch op zijn minst duidelijk worden welke besparing daarmee concreet zou worden gerealiseerd. De mogelijkheid van een besparing betwisten wij overigens uitdrukkelijk.

De petitie is inmiddels door 130.000 burgers ondertekend. Wij, patienten , artsen & zorgverleners van de petitiegroep “Red de vrije artsenkeuze”, roepen de fracties in de Tweede Kamer en de minister van Volksgezondheid Edith Schippers daarom op om niet te schaden, de arts-patient-relatie te eerbiedigen, de vrije artsenkeuze te steunen & daarmee art 13 ZVW te behouden.